

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy załącznik dodany do dyrektywy w sprawie koordynacji nr 75/363/EWG przez art. 13 dyrektywy nr 82/76/EWG zmieniającej dyrektywy nr 75/362/EWG i nr 75/363/EWG należy interpretować w ten sposób, że w wypadku szkoleń specjalistycznych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1982 r., powstanie obowiązku odpowiedniego wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne zależy od dopełnienia obowiązku reorganizacji lub w każdym razie kontroli zgodności z przepisami wspomnianych dyrektyw?
- 3) Czy w odniesieniu do lekarzy, którzy uzyskali specjalizacje uczęszczając na szkolenia, które rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 1983 r. lecz nie zakończyły przed tym dniem, powstał obowiązek odpowiedniego wynagrodzenia za cały czas trwania szkolenia lub jedynie za okres po dniu 31 grudnia 1982 r. i ewentualnie pod jakimi warunkami?

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza i zawierająca przepisy służące ułatwieniu skutecznego wykonywania działalności gospodarczej i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167, s. 1)
- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano i in.

(Sprawa C-617/16)

(2017/C 063/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Strona pozwana: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę nr 82/76/EWG ⁽¹⁾ zmieniającą dyrektywy nr 75/362/EWG ⁽²⁾ i nr 75/363/EWG ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakresem jej stosowania objęte są również szkolenia lekarzy specjalistów, zarówno w pełnym jak też w niepełnym wymiarze godzin, będące w toku w dniu 31 grudnia 1982 i kontynuowane po tym dniu, który stanowi termin wyznaczony przez art. 16 dyrektywy 82/76/EWG na przyjęcie przez państwa członkowskie środków niezbędnych w celu dostosowania się do niej?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy załącznik dodany do dyrektywy w sprawie koordynacji nr 75/363/EWG przez art. 13 dyrektywy nr 82/76/EWG zmieniającej dyrektywy nr 75/362/EWG i nr 75/363/EWG należy interpretować w ten sposób, że w wypadku szkoleń specjalistycznych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1982 r., powstanie obowiązku odpowiedniego wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne zależy od dopełnienia obowiązku reorganizacji lub w każdym razie kontroli zgodności z przepisami wspomnianych dyrektyw?
- 3) Czy w odniesieniu do lekarzy, którzy uzyskali specjalizację uczęszczając na szkolenia, które rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 1983 r. lecz nie zakończyły przed tym dniem, powstał obowiązek odpowiedniego wynagrodzenia za cały czas trwania szkolenia lub jedynie za okres po dniu 31 grudnia 1982 r. i ewentualnie pod jakimi warunkami?

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).
 - ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza i zawierająca przepisy służące ułatwieniu skutecznego wykonywania działalności gospodarczej i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167, s. 1)
 - ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 grudnia 2016 r. – Anstar Oy

(Sprawa C-630/16)

(2017/C 063/24)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anstar Oy

Druga strona postępowania: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mandat M/120 i sporządzoną na jego podstawie zharmonizowaną normę EN 1090-1 (:2009+A1:2011) należy interpretować w ten sposób, że wymienione w pkt 1–4 decyzji Tukes produkty służące mocowaniu w betonie przed jego zastąpieniem (systemy podwieszania używane do łączenia elementów szalunkowych i podpór ścian z konstrukcją ramową budynku, określone kołki kotwiące, płyty kotwiące i standardowe elementy stalowe do zabudowy, systemy tężników wiatrowych, stopy podpór i ścian oraz mocowania balkonów) nie wchodzą w zakres ich zastosowania?
- 2) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, wymienione w niniejszej sprawie mandaty Komisji lub prawo Unii sprzeciwiają się w inny sposób interpretacji dokonanej przez Tukes, zgodnie z którą wymienione produkty nie są objęte zakresem zastosowania mandatu M/120 i normy EN 1090-1?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 88, s. 5.